

Boken du inte läst

Jag snubblade över ett citat av Abraham Lincoln: *De saker jag vill känna till finns i böcker; min bästa vän är den person som ger mig en bok jag inte läst.*

Mina tankar gick då till Jagriti Viharas Vänner. Hur har vänskapen mellan människor på så långt avstånd kunnat bevaras under så många år? Kanske har det att göra med det faktum, att då vi »umgås« med människor i en ursprungsbefolkning så långt från vår egen vardag, känns det som att vi får tillgång till en ny bok – en ny exklusiv sida av livet?

Men för 50 år sedan var allt så annorlunda. Att resa till Indien var ett stort företag, väl framme var vägarna dåliga, telefon- och postförbindelserna usla såväl inom som utom landet, elen närmast obefintlig och vatten fick man gräva fram. Det var få som kunde ett annat språk än sitt eget modersmål. Då var besök och rapporter spännande – som en bok jag inte läst tidigare.

Men idag är tillvaron så förändrad. Jaya besökte ofta Sverige för att träffa oss svenska vänner.

Nu kan vi se våra indiska vänner direkt via nätkameror. Det kunde ta veckor för ett nyhetsbrev att ta sig till Sverige. Idag tar det sekunder att skicka ett mejl. Vi kan snabbt googla efter all information vi vill ha om Indien. Är »boken« inte lika intressant längre? Jo, tydligen – för JVV består!

I de senaste elektroniskt överförda rapporterna från Indien kan vi läsa:

+ Många seminarier i byarna för att påminna människorna om vikten av att vara stolta över och att bevara sin kulturella identitet och sina traditioner i ett samhälle som förändras snabbt.

+ Ett stormöte på JV, 29 januari 2023, med 55 män och kvinnor som samlats

forts. nästa sida

Numera reser sig även kvinnor och talar offentligt.

Många bybor kom till Jagriti Vihara för att samtala om centrets framtid.

Vävaren Jaria från Dumaro talar.

Jaya hedras.

Sushil stående, längst till höger Rajesh.

för att samtala om Jagriti Viharas roll nu och i framtiden för folket i byarna i omgivningen.

+ Solcellsproblem som håller på att lösas för att kunna ge campus en jämn elförsörjning.

+ Framtidsplaner för campus i form av barnskola, sömnads- och vävkurser, utbildning för självhjälpgrupper, återstart av centrum för adivasikulturella frågor med mera.

Det är inte den svenska föreningen som kan och ska göra detta, men vi kan ge ett vänskapligt stöd. Men en vänskapsrelation är dubbelriktad. Som JVV-medlem blir du uppskattad för att du bidragit till att det finns nya trampsymaskiner, varma filter men framför allt för att du, via JV, påverkat hundratals människors – inte minst kvinnors och barns – livsvillkor till det bättre.

Det är de nya »böcker« som kvinnor, män och barn från Adivasibefolkningen i Jharkhand inte läst tidigare men fått och får på grund av dig som vän till arbetet på Jagriti Vihara!

Per Nordqvist

Bilderna är tagna på mötet på JV, januari 2023. Foto: Rajesh Prashant och Sushil Tiwary

Monsunen kommer med åskstormar

Det värsta åskvädret jag kommer ihåg var för ett antal år sedan, när vi satt och åt lunch på Jagriti Viharas matsals platta tak. På en minut mörknade himlen över oss och det blixtrade och dånade oavbrutet. Regnet öste ner och vi hann inte ta bättre skydd än det lilla betong-taket över matbordet. Ett träd fälldes mot tvättrummet tak. Det var som om artillerikrig hade brutit ut. »Kriget« var intensivt, men slutade också tvärt. Efteråt hittade vi flera fallna träd på området.

Det var den gången, men monsunen återkommer varje år. Nu senast lämnade åskan otrevliga spår efter sig på centret. De nyaste solcellspanelerna (4 st) på vattentornet slogs sönder av blixten. Även internatets växelriktare fick dödsstöten.

Vår vän Jeff (*Elektriker utan Gränser*) planerade att besöka JV. Under det senaste året har han varit mycket på arbetsresor och monterat solcellsanläggningar främst på sjukhus och skolor bland annat i Nairobi, Rwanda och Burundi. Nu senast har han tillbringat flera månader i Ukraina. Kiev, Borodianka, Bucha och Chernihiv.

Till JV åkte han från sitt hem i Kalifornien i slutet av januari och kunde snabbt konstatera felen, men att skaffa nya delar till det som åskan

Foto: Markku Nykänen.

Jeff Rodriguez från USA har sedan 2017 regelbundet besökt Jagriti Vihara för att arbeta med installationen av solel.

förstört gick inte så fort. Det måste finansieras också. Den gamla dieselmotordrivna pumpen fungerar fortfarande och får användas tills solpumpen kommer igång. Internatet får använda stearinljus och ficklampor.

Det har varit roligt att arbeta med Jeff. Han är mycket empatisk och öppen. Hälsar alla han möter, även på gatan i Ranchi (cirka 2 miljoner invånare.) Jag hoppas få jobba med honom flera gånger.

Markku Nykänen

Putul Devi 2011. Bilden från skriften »Vi ska vinna det här«. Foto: Erni Friholt.

Putul Devi

När Rajesh berättar om samlingen på Jagriti Vihara under trädet nära köket i slutet av januari, nämner han särskilt Mrs Putul Devi, president för byrådet i Lapra. Henne blev vi bekanta med, när vi läste Erni Friholts skrift om möten med kvinnor i Jharkhand, 2012, som har titeln »Vi ska vinna det här«.

Då var Putul Devi nyvald mukhia (president) för byrådet, och tydligen har hon fortsatt förtroende att inneha den ledande rollen. Då var hon 30, kanske 35 år, nu alltså i 40-årsåldern. Hennes intresse för politik började i kvinnogruppen, en av

Jagriti Vihara inspirerad självhjälpgrupp, som hon var medlem i. Där lärde hon sig att också kvinnor kan ha makt och hon blev mer och mer intresserad av kvinnors rättigheter.

Jagriti Vihara inbjöd de kvinnliga presidenterna i området till ett seminarium där Putul Devi insåg hur viktigt det är att hålla ihop.

Tre frågor som hon lovade ta itu med var: pension till de gamla, reparerade vägar och elektricitet i byarna. Att vägarna har blivit mycket bättre är fullt klart. Att det lyser i husen på kvällarna syns också. Hur det är med pensionen är inte lika synligt för oss besökare. Men hoppas Putul Devi lyckats.

Inger Dejke

Läs om Putul Devi i skriften Erni Friholt: *Vi ska vinna det här – möten med kvinnor i Jharkhand.*

Finns att beställa på JVV:s hemsida, www.jvv.se

Fester muntrar upp livet

Den 26 januari firades Republic Day i Indien, som vanligt varje år. Det har nu gått 75 år sedan landet blev självständigt 1947, och det är värt att fira. Militärparader, storstilade program för allmänheten, även på arbetsplatser och i skolor. Viktiga tal hölls vid Red Fort i huvudstaden Delhi av presidenten Droupadi Murmu och premiärministern Narendra Modi.

Pranjal, son till Rajesh, har berättat för mig i mejl och skickat bilder som visar hur högtidligt det var i Ranchi. I år infaller dessutom den populära vårfestivalen, Vasant punchami, samtidigt. Det är gudinnan Saraswatis födelsedag. Hon är kunskapens, konstens och musikens beskyddare. Pranjal skriver: »Då firar vi början på något nytt, våren kommer! Naturen gör sig av med de gamla löven och smyckar sig med nya blad och blommor. Det är skönhet överallt.« De flesta som firar Saraswati klär sig i gult, då gult förknippas både med gudinnan och med färgen på de grödor som börjar blomma.

Pranjal klädd som sig bör i gult.

Pranjal skriver att vintern är slut i Jharkhand, den var ovanligt mild i år. Nu är det 25 grader på dagen och 10 grader på natten.

Nästa stora fest infaller 8 mars, Holi – färgernas festival. Också det är en vår-fest med mycket skratt, lek och glädje. Folk samlas utomhus och kastar färgpulver eller färgat vatten på varandra. Smått kaotiska glädjeyttringar!

Inger Dejke

Saraswati (Sanskrit: सरस्वती, IAST: Sarasvatī) eller Vach är kunskapens, musikens, konstens och bildningens gudinna inom hinduismen. Hon är en del av av treenighetsgudinnan Tridevi (Sarasvati, Lakshmi och Parvati) och är som sådan i sina olika aspekter maka till Brahma, Vishnu, och Shiva, och som deras respektive Shakti den kraft som hjälper dem att skapa, uppehålla och omskapa universum.

Inom hinduismen är Saraswati Brahmas hustru. Den indiska mytologin framställer Sarasvati som en vacker kvinna med hett temperament. Hon tillbeds framför allt av människor som sysslar med pedagogik. (Källa: Wikipedia)

Anmärkningsvärt om Indiens president

Murmu är Indiens andra kvinnliga president. Hon tillträdde 25 juli 2022, och är den första kvinnliga daliten på posten. Vid sitt tillträde var hon landets yngsta president och den enda född efter Indiens självständighet från Storbritannien. Tidigare var hon guvernör i Jharkhand. Presidenten är Indiens statschef, men centralmakten ligger hos premiärministern (Modi) och regeringen.

ÅRSMÖTE

**lördag 25 mars på
Ljungskile folkhögskola**

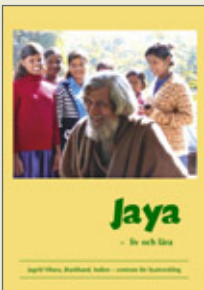
Boka in denna dag för att i ord och bilder få en färsk rapport från Jagriti Vihara efter det besök som Inger och Anders Dejke gjorde i slutet av förra året. Innan de äntar scenen genomför vi vårt årsmöte.

Program:

- 09.30 Välkomna, fika med fralla.
- 10.00 Årsmötesförhandlingar.
- 12.00 Lunch.
- 13.00 Rapport från besök på JV. Samtal om JV och JVV i framtiden.
- 15.00 Avslutning med frukt/dricka.

Mötet kostar 150 kr inkl. mat och fika. Anmälan till Lena Nyström (lena.nystrom.lju@folkbildning.net 070-765 28 77) senast onsdag 15 mars. Ange behov av specialkost.

Jaya – liv och lära

I den lilla skriften »Jaya – liv och lära«, berättar bland annat Sushil om sina minnen av Jaya. Den kostar 100 kr inklusive porto.

Beställ från Per Nordqvist:
peje.nordqvist@gmail.com

Bankgiro/Swish: Se här nedan.
Skriv »Jaya« som meddelande.

ÅRSAVGIFT

- Medlemsavgift: 200 kr/år
- Familj: 300 kr/år
- Studerande/arbetslös /pensionär: minst 100 kr/år
- Folkhögskola/förening: 400 kr/år

**Bankgiro: 5649-3034
Swish: 123 342 10 54**

Glöm inte skriva ditt namn

Bilder från Indien

Fotografierna är i formatet 42x30 cm (A3). Med passepartout: 50x40 cm.

Under höstterminen 2010 följde jag en terminskurs på Ljungskile folkhögskola som kallades Världens kurs. Den genomfördes då som en distanskurs, men de tre veckornas studieresa i Indien var full av närvaro.

Kursen handlade om bistånd, fördelning av resurser i stor skala och konsekvenser av det, utveckling med mera. Vi fick möjlighet att fundera över klimat och klimatförändringar samt om naturresurser och oss själva och våra ekonomiska system. Under resan i Indien besöktes olika NGOs inklusive Jagriti Vihara.

I slutet av kursen var en av uppgifterna att genomföra något slags presentation av våra erfarenheter från Indienresan. Det renderade för min del i att jag gjorde en utställning med bilder.

Den visades tillsammans med JVV:s utställning om Jagriti Vihara på tre bibliotek och i ett par kyrkor.

Fotoutställningen har dock varit nerpackad under ett antal år, och efter två flyttar ser jag att bilderna inte kommer att användas till något hos mig. Därför kommer de att visas och vara till salu vid JVV-årsmötet 25 mars. Bilderna är i formatet A3 oftast monterade i passepartout. Välkommen att köpa! Pengarna går till föreningen JVV.

Ove Gustafsson

PS. Världens kurs genomfördes tjuogångar. Det gjorde att runt 400 personer fick möjlighet att besöka Jagriti Vihara. Många blev efter kursen medlemmar i JVV.

Filtarna

Julinsamlingen till filtar inbringade 16 400 kr. Det blev många filtar ute i byarna och många varma bybor. Styrelsen tackar varmt å deras vägnar.

**MEDLEMSBREV 3/2002
Jagriti Viharas Vänner**

Gamla medlemsbrev

Alla medlemsbrev och nyhetsbrev från år 2001 fram till i dag finns på vår hemsida. Gå in på www.jvv.se och välj ARKIV uppe till höger. Roligt att se vad som hänt under ett par decennier.

JVV:s affisch kan beställas från peje.nordqvist@gmail.com eller skrivas ut från vår hemsida. Finns i formaten A3 och A4.

www.jvv.se

Ansvariga för Medlemsbrevet är Inger Dejke och Anders Dejke

SOLSKEN SKUGGOR

När jag skriver dessa rader gassar solen utanför fönstret och så har den gjort i ett par veckor nu. Det är inte bara jordbrukarna som längtar efter skugga och regn, utan även vi trädgårdsamatörer. Det optimala är ju att det är en lagom blandning av sol och moln.

På Jagriti Vihara har det varit »skugga« ett tag efter Jayas död och den därefter förödande pandemin. Mycket har fått släckas ner och gått på sparlåga. Men nu börjar man ana lite solstrålar som bryter fram. Nästa år planeras för nystart av flickskoleverksamhet. Några nyutbildade lärare, som haft sin grundutbildning på Jagriti Vihara, har redan lovat att återvända till sin skola med reducerad lön. Då kommer också Sushil och hans fru Sushma att flytta dit.

Redan nu rapporterar man om att »symaskinshuset« på Jagriti Vihara fungerar väl och att man vill prioritera en utveckling av detta projekt. Dessutom finns en nygammal idé på prioriteringslistan – ett »Tribal Culture Centre«. I detta hus skulle finnas material och information om Adivasi-folket, insamlat från de byar som samverkar med Jagriti Vihara. Samtidigt som man då lyfter fram ursprungsfolkets kultur, skulle det bli ett naturligt besöksmål för alla de människor som besöker den vackra platsen Jagriti Vihara.

Nu är vår förhoppning att dessa solstrålar ska bryta igenom snart och att vi ska kunna vara till stöd i dessa processer.

Vi hoppas också att din sommar ska få innehålla mycket sol – men även välbehövlig skugga och regn!

För JVV:s styrelse
Per Nordqvist
Ordförande

Sushil sålde gärna tyger i den gamla utställningen. De flesta bonader och gamla verktyg finns kvar och kan återställas ut.

Utställning

På Jagriti Vihara planeras bland annat en permanent utställning, där ursprungsfolkets kultur (sarna) skall belysas.

En sådan utställning fanns för några år sedan, och den var mycket intressant för tillresta svenskar och norrmän, men stod stängd mellan dessa besök.

Det som hänt sedan dess är att McCluskieganj numera lanseras som en turistort. Många indier kommer från Ranchi och andra städer och tar in på de guesthouse, som öppnats efter pandemin mellan Jagriti Vihara och McCluskieganj. De indiska turisterna promenerar gärna bland träden på JV-området.

Den gamla jeepen blev en robust bil

Med hjälp av pengar från Sida kunde vi för många år sedan erbjuda Jagriti Vihara att skaffa sig en jeep för att kunna nå ut till byar i ett ofta väglöst landskap. Med Vincent vid ratten har folk och material kunnat föras till angelägna platser. Vi är också många som har blivit hämtade med jeepen vid Birsa Munda-flygplatsen i Ranchi för vidare transport till McCluskieganj och Jagriti Vihara. Efterhand blev den allt tröttare och på grund av sin ålder fick den inte köras inom storstaden Ranchi och det blev också allt svårare att hitta reservdelar.

Med ekonomisk hjälp, framför allt från JVV-medlemmen Lone Svenfelt, som porträtterades i Medlemsbrev 4/2021, fick man förutsättningar att

skaffa ett nytt fordon. Efter noggranna överväganden av ekonomiska och praktiska slag, kom man fram till att satsa på en fyrhjulsdriven bil av ett indiskt fabrikat. Den är alltså konstruerad för att klara svåra indiska förhållanden. JVV:s styrelsemedlem Markku Nykänen, som ju vistats mycket på Jagriti Vihara skrev så här i ett mejl:

Äntligen! Mahindra är ett beprövat märke... Har varit stabila landsbygds-jeepar. Jag tror att valet av märket och modellen kan vara ganska optimalt för pengarna. Jag vill gärna provköra.

Vi hoppas att Markku i höst kommer att få provköra och att personalen på Jagriti Vihara kommer att få stor glädje av detta fordon.

Den nya Mahindran.

Minskat antal styrelsemedlemmar

Vid årsmötet i mars togs bland annat beslut om en stadgeändring. Den innebär att antalet ordinarie medlemmar i styrelsen minskas från sju till fem för att underlätta administrationen. I samband med detta avtackades två medlemmar, nämligen Inger Dejke och Pernilla Sjövall.

Inger Dejke har varit engagerad i styrelsen under ett stort antal år och de senaste åren varit vice ordförande. Hon har besökt Jagriti Vihara vid 25 tillfällen och av dessa tio gånger tillsammans med studerande från kursen »Världens kurs« vid Ljungskile folkhögskola. Hon har byggt upp ett omfattande bildarkiv och har dessutom skrivit texter, förutom i Medlemsbrev, i flera skrifter om Jagriti Vihara. Vid många olika tillfällen har hon berättat om sina upplevelser i samband med träffar runt om i Sverige. På detta

Inger Dejke och Pernilla Sjövall avgår från JVV-styrelsen. Foto: Anders Dejke.

sätt har hon skaffat sig en mycket god kännedom om oss medlemmar i JVV och om många av våra vänner i Indien. Hon har varit oerhört viktig i styrelsen

med all denna erfarenhet och kunskap. Som tur är har hon – och maken Anders – lovat att finnas kvar som ansvariga för medlemskontakter inte minst genom att fortsatt vara ansvariga för Medlemsbrev.

Även Pernilla Sjövall har funnits med i styrelsen i många år och flera gånger bjudit in oss till sammanträden i sitt hem. Hon har frikostigt delat med sig av sina erfarenheter av resor i Indien. Pernillas musikaliska begåvning har också varit till glädje för oss i samband med våra årsmöten.

Vi övriga styrelsemedlemmar tackade för insatserna genom att bjuda Inger och Pernilla med sina makar tillsammans med oss på middag på en indisk restaurang i Uddevalla.

Bilder och mer information från årsmötet finns på vår hemsida: jvv.se

Per Nordqvist

JVV i NORGE AVSLUTAR SIN VERKSAMHET

Under många år har vi haft ett gott samarbete med Jagriti Viharas Vänner i Norge. Därför är det med sorg som vi tagit emot beskedet att man beslutat avveckla sin verksamhet. På samma sätt som i Sverige kom föreningen i starten att bygga på samarbete med flera folkhögskolor och deras solidaritetsarbete. Parallellt öppnades i Sverige möjligheten även för andra att stödja JVV, men i Norge har arbetet hela tiden varit mer

direkt knutet till folkhögskolor. Nu har de norska folkhögskolornas engagemang, precis som i Sverige, svalnat och man ansåg det inte längre möjligt att driva föreningen vidare.

När vi fick detta besked erbjöd vi alla norska medlemmar som var intresserade av ett fortsatt stöd till Jagriti Vihara att i stället bli medlemmar i vår svenska vänförening. I det syftet har norska JVV i dagarna sänt ut 100 brev till tidi-

gare och nuvarande medlemmar med detta erbjudande. Såväl de som vi väntar nu med spänning på resultatet. Det skulle kännas så bra om vi i fortsättningen kunde få mejla över våra Medlemsbrev även till vårt västra grannland, samtidigt som det skulle öka förutsättningarna för ekonomiskt stöd till Jagriti Vihara.

Sushil och Sushma på besök

I Medlemsbrevet 2019 finns rubriken *Sushils och Sushmas Sverigeresa uppskjuten*. Detta på grund av mycket arbete på Jagriti Vihara som måste utföras just då resan planerats. Sushil är en av lärarna där allt sedan 1992, då Jaya föreslog att han skulle komma till Jagriti Vihara. Från den tiden har Jaya varit hans guru. Nu efter Jayas död är han själv en av ledarna. Hans familj, frun Sushma och de tre barnen, yngste sonen 6 månader, flyttade till Jagriti Vihara 1995. Sushma har också arbetat som lärare i skolan och lärt ut hindi bland annat. Annars är hon högt studerad i sanskrit vid universitet i Varanasi. För Sushil är matematik huvudämnet med en Master examen.

Nu i maj blev Sverigeresan äntligen av. Verkligen en resa med förhinder. Först två år med corona. Då makarna fått visum och bokad biljetter 2022, blev Sushil uttagen som valarbetare vid valen till byråd i Jharkhand. Han värdjade om ledighet ända upp till delstatsregeringen. Det beviljades inte. Men nu, femte gången gillt!

Sushil besökte Sverige och Norge 2008 inbjuden av svenska och norska JVV. Det var en stor och viktig upplevelse både för honom och för de människor och skolor han besökte. Han fann att Sverige, särskilt Bohuslän, är ofantligt vackert. Allt sedan dess – i femton år – har han drömt om att få visa hustrun Sushma det vackra Sverige. Och drömmen kunde nu förverkligas.

Resan betalade makarna själva, men som alltid måste uppehållet vara garanterat för att få visum. Sannerligen en stor byråkrati kring detta.

Sushil och Sushma hade sitt »högkvarter« i Ljungskile. De hälsade på i många hem hos JV-vänner. Roligt att se hur folk bor i Sverige. Det var en kombinerad semester-och informationsresa med många tillfällen att berätta om Jagriti Vihara. De hade tur med vädret. Precis som i Indien solsken varenda dag, men betydligt svalare än de 40 grader som de kom ifrån. Årets vackraste blomning i maj. De lärde sig orden syren och rhododendron, nya växter för dem.

Det kan inte nog värderas att få träffas fysiskt och tala om Jagriti Vihara

och framtida projekt, jämfört med att bara skicka mejl. Eftersom coronatiden gjort personliga möten omöjliga, var det extra viktigt att JVV-styrelsen fick träffa Sushil och rådgöra. I schemat för de 14 dagarna ingick möten med förskolebarn i »Lustträdgården« och blivande lärarassistenter och rektor på Ljungskile folkhögskola. Inte minst spännande med skolbarnen i bronsåldersbyn i Tanum, där hållristningarna som tillhör världsarvet finns. Sushil är mycket intresserad av alternativ pedagogik.

Vi gjorde utflykter i naturen mellan hav och fjäll, allt från de kala klipporna på Gullholmen och vild skog i det inre av Bohuslän. Också en tågresä till Stockholm hanns med, en glimt av vår huvudstad och besök hos eldsjälens Lone Svenfelt i Vaxholm och en för Sushil och Sushma unik båtresa åter till centrum. Men så glest med folk, trafikljus när man ska gå över gatan – bilar stannar och släpper fram gående! Rent på gatorna och så vita människor!

Det var en ynnest att ha Sushil och Sushma som gäster. När de lämnat rummet låg några sidor ur en dagstidning med hinditext kvar. Vi umgicks ju på engelska och det gick bra. Men att de kan läsa det här vackra alfabetet! För folk i adivasibyarna är inte ens hindi deras språk utan lite olika dialekter av ett lokalt språk, som inte har något alfabet. Sushil har lärt sig det genom att lyssna och fråga. Det heter kurukh.

Som exempel sa han »åka hem«, först på engelska: *go to home*, kurukh: *erpa gutsha*, hindi: *ghar jao*.

Sushil och Sushma på brygga i Fjällbacka. Soligt men kyligt väder. Foto: Inger Dejke.

Själv kan jag två ord på hindi: *bahut accha*. Det betyder »mycket bra«. Så kan Sushils och Sushmas besök sammanfattas, det tyckte både de och vi.

Inger Dejke

För Sushma var det första resan utanför Indien.

Sjalar i Jharkhands färger

I en adivasiby hade Sushil köpt sjalar med de traditionella färgerna rött och vitt och ett speciellt mönster som vävts in i sjalen. De blev gåvor till svenska vänner.

Användningen i byarna är ceremoniell, att hänga runt halsen på en betydelsefull person. För oss till exempel som duk, gardin eller prydnad. Så vacker och helt unik!

ÅRSavgift

- Medlemsavgift: 200 kr/år
- Familj: 300 kr/år
- Studerande/arbetslös /pensionär: minst 100 kr/år
- Folkhögskola/förening: 400 kr/år

Bankgiro: 5649-3034

Swish: 123 342 10 54

Glöm inte skriva ditt namn

Byta postlåda mot mailbox

En del av er medlemmar vill ha Medlemsbrevet hemskickat till er brevlåda. Det har vi förståelse för, men det innebär att en stor del av er medlemsavgift går till portokostnader.

Skulle du därför kunna tänka dig att i stället få brevet skickat till din dator, mobil eller surfplatta, skulle det spara mycket pengar årligen. Fundera över det och om du vill byta till ett digitalt Medlemsbrev så skicka ett mejl till peje.nordqvist@gmail.com och ange ditt namn och din mejladress. Tack!

Ett gott tecken för Indiens framtid

Nyhetsbrev från Jagriti Vihara maj 2023

Kära vänner!

Vi är glada att kunna informera er om att Anand, Salonis och Kashinaths son, har klarat examinationen efter sitt 10:e skolår med mycket bra betyg. Han fick 66% poäng. Med tanke på familjens ekonomiska och pedagogiska bakgrund var han orolig för resultatet av tentorna. Men med stöd från sina föräldrar, Jagriti Vihara och lärarna presterade han bra i examinationerna. Nu förbereder han sig för antagning till högskolan i Ranchi. Vi önskar honom all framgång i livet.

I år har återigen flickor presterat bra i de undersökningar som ägde rum i Indien. De var bättre än pojkarna. Det är ett gott tecken för Indiens framtid.

Vi diskuterade alltid kvinnors egenmakt i Indien och det tar form nu.

Även i UPSC:s (Union Public Service Commission) undersökningar har flickorna klarat sig utmärkt. I år togs de 4 bästa rankningarna av tjejer. Flickor överglänste i topp tio och sex kandidater är kvinnor. De kommer snart att bli administratörer och leda landet.

Ni kommer att glädjas över att veta att kvinnogrupperna har börjat använda sycentrets maskiner flitigt. Vi har överlämnat nycklarna till centret till dem. De kommer, lär sig och syr kläder enligt de mönster de har gjort.

På grund av den extrema värmen har skolorna varit stängda i en månad för sommarlov. Temperaturen har gått upp till 42 grader Celcius i vår region. Centrets alla aktiviteter har stängts. Som vanligt, på grund av värmeböljorna, har elledningarna gått sönder på

Anand, i mitten, med stolta föräldrar, mor Saloni och far Kashinath. Bilden från köket på Jagriti Vihara, där Saloni är husmor. Foto: Anders Dejke.

många ställen och vi står inför brist på el. Monsun väntas sent i vår region i år. Vi hoppas att monsunen kommer sent, men inte under för kort period, annars kommer det att påverka odlingen av grödor.

Amit, Vincents och Pushpas son, återhämtar sig snabbt från sina skador orsakade av en trafikolycka. Hoppas han kommer att börja röra på sig snart trots det skadade benet.

Vi är glada att Sushil och Sushma besöker våra vänner i Sverige och de kommer att representera Jagriti Vihara mycket bra. Önskar dem allt gott.

Lucy, Mickal, Saloni, Kashinath, Vincent, Pushpa mår bra och skickar sina hälsningar till er alla.

Med varma hälsningar,
Rajesh Prashant
För Jagriti Vihara

JVV:s affisch kan beställas från peje.nordqvist@gmail.com eller skrivas ut från vår hemsida. Finns i formaten A3 och A4.

www.jvv.se

Ansvariga för Medlemsbrevet är Inger Dejke och Anders Dejke

Nya satsningar på Jagriti Vihara

Nyhetsbrev september 2023

Jagriti Viharas styrelse träffades den 19 augusti för att diskutera organisationens olika frågor.

Skolprojekt

Jagriti Viharas styrelse har på föräldrarnas begäran beslutat att starta skola för barn på JV: s campus från januari 2024. Vi hade flera möten med föräldrar och företrädare för byarna angående skolprojektet. Slutligen har styrelsen för Jagriti Vihara fattat beslut om att gå vidare med detta projekt.

Nästa vecka kommer vi att sitta tillsammans och göra budgetplaner för detta projekt. I början kommer vi att starta skolan med minst 50 elever upp till klass 5 och varje år kommer antalet elever att öka. Vi förväntar oss lite stöd från föräldrarna också.

Möte i en av byarna intill Jagriti Vihara. Foto: Rajesh Prashant.

Adivasikonst och kultur

Vi är också överens om att starta några aktiviteter på utställningscentret Jagriti Vihara med projektnamnet Tribal Art and Culture. Vi har börjat planera för detta projekt och kommer att försöka starta aktiviteterna i oktober, efter monsunen.

Minnesmärke över Jaya

Vi har gjort upp en plan för hur vi ska renovera minnesplatsen och ordna så att den ser bra ut. Vi kommer att göra en vacker inhägnad. Den 12 oktober samlas vi för att hedra minnet av Jaya. Det har då gått fem år efter hans bortgång. SADVAAVNA DIWAS.

Städning av campus

På grund av monsunregnet har buskar och gräs vuxit och ökat över hela campus. Vägar skadas också på grund av kraftigt regn och behöver repareras. Vi kommer att påbörja rengörings- och reparationsarbetet i mitten av september när monsunregnet är mindre eller slutat.

Sen monsun

Jordbrukarna startade sitt arbete på åkrarna mycket sent i år i Jharkhand på grund av det sena monsunregnet. Meteorologiska avdelningen i delstaten har registrerat 37% underskott av nederbörden i år. Hela Indien står inför en liknande torksituation

och mindre än hälften av odlingsarealen för ris (endast 44%) har planterats hittills. Förutom ris, majs, baljväxter och andra grödor har ett anmärkningsvärt underskott i odling registrerats hittills.

Människor har börjat lagra ris och andra spannmål för framtida bruk eftersom de är rädda för att priserna på livsmedel ska höjas om produktionen av dessa blir mindre än väntat. Å andra sidan står vissa delar av Indien inför svåra problem. Många människor har mist livet på grund av kraftigt regn och jordskred.

Våra varma hälsningar till alla våra vänner.
Rajesh, Sushil, Hari

PS

Ni har väl noterat, att Indien framgångsrikt har landat på månens sydpol den 23 augusti klockan 18:04 och skapat historia. Indien blev det första landet att göra det. Det ger möjlighet för forskarna och andra intresserade att lära sig mer om rymden.

Den indiska månsonden Chandrayaan-3 har landat nära månens sydpol. (Jagriti Vihara är inte inblandad i denna satsning.)
Foto: Indian Space Research Organisation.

Tre höstveckor på Jagriti Vihara

Markku Nykänen har på senare år arbetat med solenergi på Jagriti Vihara, dels genom vattenvärmare, som på bilden, dels med solpaneler som förser Jagriti Vihara med elektricitet. Foto: Anders Dejke

Under tre veckor i höst kommer JVV:s styrelsemedlem Markku Nykänen att återigen, för vilken gång i ordningen är svårt att veta, att besöka Jagriti Vihara. Under den tiden kommer förhoppningsvis även Jeff Rodriguez från USA med sin expertkunskap inom området el och energi att finns där, inte minst för att se över solcellsinstallationerna.

Men denna gång får Markku också resesällskap från Sverige. En av JVV:s relativt nya medlemmar Staffan Alexandersson från Onsala kommer att

för första gången besöka våra indiska vänner. För Medlemsbrevet berättar han om bakgrunden till detta beslut.

Min önskan att besöka Jagriti Vihara hänger ihop med flera saker. Dels är jag en engagerad och nyfiken person som gillar att resa med mål och uppdrag som är intressant, både kulturellt och samhällsligt. Dels gillar jag förstås att ha trevligt och kul tillsammans med andra och samtala.

Indien har jag varit intresserad av alltid. Men när Kajsa Perneman visade bilder och berättade om resorna till Jagriti Vihara som »Världens kurs« gjort, växte intresset alltmör. Efter det var steget inte långt att gå med i föreningen JVV. Nu vill jag på ett djupare plan förstå vad Jagriti Vihara är, vad vänföreningen och det gemensamma utbytet handlar om.

Jag har inga erfarenheter av internatio-

nellt biståndsarbete, men jag är fascinerad av möten med andra människor och kulturer. Jag har gjort en del amatör-dokumentär-resor. Oftast är det ju mest »betraktande«. Men ett exempel på motsatsen var min fru och jag med om 2018, när vi besökte en tyghandlare i norra Indien. Allteftersom tiden gick, blev det ett möte med vänner.

Den gången hade jag inga förväntningar. Men det handlar om att stilla en nyfikenhet och göda ett engagemang. Jag vill lära känna Jagriti Vihara och även få några stänk av Indien idag, dess kultur och hur framtiden kan se ut.

Vi önskar Indienresenärerna en intressant och givande period på Jagriti Vihara och ser fram mot en reserapport i ett kommande nummer av Medlemsbrevet!

Per Nordqvist

Vid JVV:s årsmöte mars 2023. Staffan Alexandersson längst till vänster. Foto: Inger Dejke.

Vad lär en get ut?

Vi fann ett foto på Jaya från november 2006 som fångar mycket av det lugn och den vishet han utstrålade. Det är på taket till den nya matsalen och han äter frukost. I bakgrunden syns det gamla köket och det nya köket. Att hålla till på taket ger utblick och frihet från

På matsalstaket. Foto: Inger Dejke.

ormar. Under nätterna i den värsta sommarhettan är det något svalkande att sova där under bar himmel. Den oändligt strålande stjärnhimlen som tak. Jaya har själv varit arkitekten för alla hus på Jagriti Vihara. Ett sådant geni han var!

Ibland påminns man om det. Vi fick ett mejl som indirekt berättar om Jayas genialitet.

När Jaya besökte Ljungskile folkhögskola brukade han berätta om livet på Jagriti Vihara. En gång handlade det om pedagogik. »Hur ska man kunna göra en cirkel på marken, en rund ring?« hade han frågat sina elever. Alla klurade på det. Men en dag senare kom en tioårig pojke tillbaka till skolan och sa att han visste hur man gjorde. »Så duktigt! Vem har lärt

dig det?« frågade läraren. »Det har min get lärt mig«, sa eleven. Han hade ju erfarenhet av hur det blev om man band en get vid en påle.

Det här berättade Jaya vid besöket 1982. En studerande på folkhögskolan, Jan Nilsson, kom ihåg den här historien, och återgav den, när han ett tjugotal år senare hade en kurs för »långtidsarbetslösa«. Det var 2004. En av deltagarna ville helst av allt studera pedagogik.

En dag tre år senare möter Jan den före detta arbetslösa tjejen som berättar att hon fick VG på en C-uppsats på universitetet när hon läste pedagogik. Rubriken hade hon satt till »Har en get något att lära oss människor?«

Jan Nilsson kommenterar: »Jaya satte det spåret i mitt huvud 1982. Jag sådde tydligen ett liknande frö hos tjejen 2004. Och 2007 skriver hon en uppsats med rubrik från Indien. Så kan det gå till... goda historier dör inte.«

Inger Dejke

En 70-årspresent

I våras kom det en stor summa pengar till Jagriti Viharas Vänner. Det framgick att det var en uppvakning av en 70-åring. Denna jubilar hade för 40 år sedan besökt Jagriti Vihara, och sedan dess känt det naturligt och viktigt att fortsätta att stödja arbetet där. Därför denna 70-årspresent till Ingrid Nilsson.

Ingrid Nilsson var alltså 30 år då hon mitt i vintern 1983 reste till Jagriti Vihara. Hennes resällskap var Evert Persson. Han hade träffat Jaya redan i början av 70-talet på Fridhems folkhögskola och fängslats av Jayas dröm om en skola för fattiga i Indien. Han gick energiskt in för att stötta skolprojektet och hade flera gånger besökt Jagriti Vihara. »Utan Evert hade jag aldrig kommit till Jagriti Vihara«, säger Ingrid. Men också hon hade förstås träffat Jaya i Skåne och blivit entusiastmerad av honom.

Då hette den svenska vänföreningen SFIB, Svenska föreningen för indisk byfolkshögskola. Bengt Kjellman på Östra Grevie folkhögskola var ordförande.

Uppgiften för resan var att dokumentera arbetet på Jagriti Vihara i ord och bild. Det gjorde Evert och Ingrid i flera omgångar, och däremellan reste de på andra håll i Indien som turister. På Jagriti Vihara var de sammanlagt säkert 2½ månader. Tyvärr blev de bestulna på både bandspelare och två kameror, när de gick på tåget i Delhi. Men en kamera var ändå kvar.

De fick så mycket material med sig hem till Sverige, att de kunde resa runt till folkhögskolor, visa bilder, berätta, samla in pengar och skapa intresse för Jagriti Vihara, som då var under uppbyggnad.

Det var förstås mycket annorlunda att komma till Jagriti Vihara då. Ingrid har hittat sina dagboksanteckningar och även diabilder som påminner henne om den tiden. Det var ett tiotal vuxna som var elever och kom till skolan på dagtid. De fick betalt. Deras barn var hemma och passade boskapen. På Jagriti Vihara fanns en vävstuga. Man höll på med att gräva en stor brunn. Inga trädplanteringar ännu. På kvällen kom barnen för undervisning. De sov ofta över på skolan. Lärare var Hari och Paras, som hade sina familjer där också, och Jaya.

En grupp på tjugo skandinaviska ungdomar hade just lämnat Jagriti Vihara. De hade byggt en ugn att baka bröd i och taket hade blivit färdigt på lärarbostaden. Men omtumlande var det, inte minst för folket på skolan att möta så främmande människor. Språket

var ett problem, men Jaya hjälpte till att tolka. Ingrid fick många frågor, som

- Har du inga barn?
- Är du inte mormor?

Inger Dejke

Ingrid Nilsson besökte Jagriti Vihara i början på 80-talet.

Ur Ingrid Nilssons dagbok, om det första mötet med Jagriti Vihara:

I buss från Ranchi, en kolgruvearbetare stiger på, sotsvart. Vi närmar oss Kelari, cement/kolstaden. Rök och damm, hostar och får inte luft.

Bussen stannar. Vi stiger ur. Stjärnhimlen över himlavalvet, tystnad. Vi går in i ett litet hus, och blir bjudna att sitta på golvet. Halm i ett hörn, eldstad i ett annat. Tre människor på huk... Vi ler åt varandra, kan inte prata men tittar nyfiket och intresserat. Elden brinner... lugn. Hör bilen. Jayas bror Hari kommer. Glada skratt, omfamningar. Bagaget på taket, stuvar in oss i bilen. Framme. Jag är här – är det verkligen sant? Ja, det är... kliver ur. Jaya står i dörren; varm glädje. Ett stort, lite kallt rum, högt i tak, gröna dörrar. Jaya är ivrig och visar runt i trädgården i ficklampans sken. Titta, titta på blommorna! Vi ser ingenting.

Det är svalt ute. Stjärnhimlen intensiv – tystnad. Det snurrar... Jaya berättar om arbetslägret. Pratar intensivt. Haris fru ordnar te. Smakar härligt i dammig strupe. Vi plockar fram lite saker vi köpt i Sverige och Delhi; jordtestet, koppar, bestick. Berättar om stölden.

Snart går vi och lägger oss. Ett litet rosakalkat rum; halm på golvet ett litet bord och bokhyllor. Det är kallt. Kurar ihop i sovsäcken med kläderna på. Tittar i taket – Jagriti Vihara! – jag är här. Lyssnar på tystnaden, becksvalt mörk natt. Sover lite. Vaknar i gryningen... ser ljuset komma genom gardinen. Chai, chai, det knackar på dörren. Fort upp – öppnar. Utanför står en mörkbrun leende pojke. Chai? Får i små lermuggar ... smakar. Jag går upp till morgonsolen. Den värmer lite.

Snart är det frukost. Undrar vad den ska innehålla. En äldre man David talar med Jaya. Vi går tillsammans till köket. En äldre vitklädd pojke kommer med tre tallrikar. Chapati och någon sorts potatisröra. Det smakar starkt, färg av kryddor, gulgrönt. River en bit chapati, doppar. Gott! Dricker varmt vatten ur en lerkopp. Smakar lera. Pratar lite trevande med David. Han är mycket intresserad av frimärken och frågar om vi har några svenska sådana. Ja, ett med den svenske kungen på.

Det är förfärligt torrt. Löven och hela träden slokar. Här finns inget gräs, bara gulaktig dammig jord; jordstoff både ute och inne.

Bilder från Ingrid Nilssons besök på Jagriti Vihara 1983.

Månen och jorden

Människor i Indien är stolta över Indiens lyckade månlandning, men, som Rajesh skriver i ett mejl, fattiga människor i Indien har inte tid att tänka på detta. De börjar dagen med arbete för att tjäna mat till sin familj och sover med hopp om att tjäna nästa dag. Det här är deras liv. De känner sig inte bortglömda eftersom regeringen gör mycket arbete för dem. Men de behöver mer stöd från regeringen för att komma till samhällets mainstream.

Det är det stödet JVV:s medlemmar har bidragit med i drygt 50 år och vill fortsätta med. Allt hänger då på att vi får ett regelbundet stöd från våra medlemmar. Vi vädjar därför till dig som ännu inte betalt årets medlemsavgift att passa på att göra det omgående. Här nedan finns alla de uppgifter du behöver för att fortsätta att vara med och bygga upp det jordnära uppdraget att skapa drägliga livsvillkor för den del av det fattiga Indien, där Jagriti Vihara arbetar.

Vänliga hälsningar
från JVV:s styrelse.

ÅRSAVGIFT

- Medlemsavgift: 200 kr/år
- Familj: 300 kr/år
- Studerande/arbetslös /pensionär: minst 100 kr/år
- Folkhögskola/förening: 400 kr/år

Bankgiro: 5649-3034

Swish: 123 342 10 54

Glöm inte skriva ditt namn

Jagriti Viharas demokratiska uppbyggnad

Jagriti Vihara är uppbyggd som en förening i Indien. Den består av 40 personer från byarna runt Jagriti Vihara som är inblandade i verksamheter knutna till centret. De träffas en gång varje år till ett beslutande årsmöte. Man har begränsat antalet av praktiska skäl, men man ser alltid till att den är fylld för att få del av synpunkter från fältet.

Styrelsen består av 7 personer, där just nu Jharia ≈Munda från byn Dumaro är ordförande. Dessutom finns där Rajesh som sekreterare, Hari som kassör och Sushil som verksamhetsansvarig, liksom Saloni och Uma, som representerar köksdelen och Lucy med inblick i sjukvårdsfrågorna. Denna styrelse träffas tre gånger om året.

Med andra ord har Jagriti Vihara en demokratisk uppbyggnad som i stort påminner om vår egen svenska förening JVV.

Vävaren Jharia Munda från Dumaro är ordförande i Jagriti Viharas styrelse. Foto: Inger Dejke, 2022.

Här sitter en ung Jharia tillsammans med sin far utanför den första byggnaden på Jagriti Vihara, nu flickinternatet. Jharia var elev där och arbetade även i köket. Foto: Ingrid Nilsson, 1983.

Byta postlåda mot mailbox

En del av er medlemmar vill ha Medlemsbrevet hemskickat till er brevlåda. Det har vi förståelse för, men det innebär att en stor del av er medlemsavgift går till portokostnader.

Skulle du därför kunna tänka dig att i stället få brevet skickat till din dator, mobil eller surfplatta, skulle det spara mycket pengar årligen. Fundera över det och om du vill byta till ett digitalt Medlemsbrev så skicka ett mejl till peje.nordqvist@gmail.com och ange ditt namn och din mejladress. Tack!

Affisch

JVV:s affisch kan beställas från peje.nordqvist@gmail.com eller skrivas ut från vår hemsida. Finns där i formaten A3 och A4.

Ansvariga för Medlemsbrevet är Inger Dejke och Anders Dejke

www.jvv.se

MEDLEMSBREV 4/2023

Jagriti Viharas Vänner

December 2023

Skolstart igen

Nyhetsbrev från Jagriti Vihara

Kära vänner, Namaste!

Säsongen med många fester i Indien har slutat på ett lyckat sätt. Det började med Durga Puja och slutade med Diwali. Vi firade också adivasamhällets högtid, Karma Puja och sikhernas Guru Parve. Den 15 november firade vi också födelsedagen för Birsa Munda, en adivasledare och frihetskämpe i Indien. Nu är det bara julens stora högtid som ännu inte firats. Indiens folk njuter av sina högtider och får säkert inspiration för att gå vidare med en positiv och konstruktiv inställning.

Vi koncentrerar oss nu på att framgångsrikt driva skolprojektet på Jagriti Vihara. Det totala antalet elever är 35, men några fler föräldrar har kontaktat oss om att skriva in deras barn på Jagriti Viharskolan. Föräldrarna och byborna är intresserade av vårt projekt. Vi hoppas att antalet studerande börjar öka i januari. Två lärare, Santosh Kumar och Anjali Kujur, tar hand om barnen i skolan. En del föräldrar har kontaktat oss om att erbjuda "vandrarhem" för sina barn. Vi överväger deras begäran. Vi har städad rummen i den första byggnaden, men de behöver lite reparation, innan vi kan låta barnen stanna. Det är nödvändigt för deras säkerhet och trygghet. Vi planerar för arbetet

och kommer att meddela er. En del reparation behövs också på skolan. Vi hoppas på stöd från våra svenska vänner för detta skolprojekt.

En sjuksköterska på sjukhuset har utsetts. Hennes namn är Meena Kumari. Hon tillhandahåller sina tjänster varje dag från klockan nio till fem. Hon trivs med att arbeta på centret.

Solpumpen fungerar bra.

Alla på Jagriti Vihara mår bra. Vädret har förändrats. Det är varmt på dagarna, men vi fryser på natten och på morgonen. Det blir kallare i december och i januari.

Sänder våra varma hälsningar

För Jagriti Vihara
Rajesh Prashant

Nyanställda lärare: Santosh Kumar och Anjali Kujur.

Skolbarnen sitter lika gärna på golvet som i bänkar.

Skolstarten högtidlighölls med ballonger och klippning av band.

Markku Nykänen – en kämpe för Jagriti Vihara

Markku har sina rötter i Finland. Han studerade på Kalix folkhögskola. Där träffade han Birgitta som var hans lärare, tyckte uppstod och de gifte sig. Familjen bestod så småningom av föräldrarna, två söner och en dotter adopterad från Indien. De var bosatta i Kalix där Markku arbetade som lärare i verkstadsteknik. De var ideellt engagerade i Svenska Missionsförbundet, SMF.

Markku berättar:

Första gången jag åkte till Indien var 1973. Jagriti Vihara hade då börjat formas med en liten grupp som samlades i ringen runt trädet på nyinköpta tomten med Jaya som ledare.

Men jag visste ingenting om Jaya på den tiden. I stället gällde det för min del att dela ledarskapet i vattenprojektet "Tusen brunnar till Indien" i delstaten Maharashtra. Vi borrade brunnar och utvecklade en handpump, som senare blev känd över hela Indien och i många andra länder i Asien, Afrika och även Sydamerika. Jag bodde med min familj i Indien i två år.

En liten förklaring behövs här:

Det Markku deltog i, var ett synnerligen lyckat projekt som SMF med sitt ungdomsförbund SMU var med om att samla pengar till och genomföra. En lokal kristen kyrka, Hindustani Covenant Church, var samarbetspartner i Solapur-området.

Missionären och uppfinnaren Oscar Carlsson från Skåne var ledaren, som konstruerade en handpump som placerades över den djupborrade brunnen. Vattnet som pumpades upp var då inte förorenat som det kan vara i en öppen brunn. Runt brunnskaret en gjuten platta där över rinnande vatten kunde tas tillvara för bevattning. Markku utvecklade pumpen vidare. Den var så enkel att laga vid eventuellt stopp, att byborna själva klarade det.

Oscar Carlsson tog inte patent på sin uppfinning, utan ville att handpumparna skulle vara tillgängliga för alla behövande i världen. Nu finns runt 3 miljoner handpumpar

installerade och i funktion. Också i byarna runt Jagriti Vihara ser man överallt handpumpar av Oscar Carlssons modell med en gjuten platta av betong.

Markku fick en SMU-pump som present skickad från Indien och har monterat den över ett borrhål vid sin sommarstuga.

Markku fortsätter att berätta:

Efter vattenprojektet jobbade jag som lärare på Sverigefinska folkhögskolan i Haparanda och på Kalix folkhögskola. Ett antal år senare träffade jag Jaya där. Vi blev bekanta och vänner. 1988 stämde vi träff på flygplatsen i Ranchi. Då började mitt intresse för byutveckling bland adivasi-folket. 1990 deltog min familj i ett arbetsläger på Jagriti Vihara och 1992 jobbade jag 3 månader där

och hjälpte till att starta en liten mekanisk verkstad. Det har gått över 30 år nu och ungefär vartannat år har jag jobbat som volontär där, ofta en månad, men en gång två och två gånger tre månader.

Senaste besöket

Nu i början av oktober, nästan fyra år efter mitt förra besök på Jagriti Vihara, åkte jag dit tillsammans med JVV-medlemmen Staffan Alexandersson. När vi kom till Ranchi fick vi höra att monsunens sista skyfall hade varit så kraftiga att vägen hade spolats bort på flera ställen och det gick inte att komma fram med bil. Vi fick stanna i Ranchi två dagar innan vägarna var provisoriskt lagade. Under väntan i staden hann vi handla och beställa materiel som vi skulle behöva för vår insats på Jagriti Vihara.

Markku vid hemmapumpen i Kalix.

År 2020 monterade vi en soledriven pump i hålet som borrades några år tidigare. Det har berättats om detta i tidigare medlemsbrev. Pumpen gav bra med vatten, tills blixten under ett åskväder förstörde solcellerna. Nu beställde vi nya paneler i Ranchi och efter ett par dagar kom transporten till Jagriti Vihara. Lokal elektriker kom med två män, och nya paneler lyftes upp på vattentornet och kopplades med elkablar via inverter till pumpen. Vatten började rinna i röret och fylla den 9000 liter stora tanken.

För ca 30 år sedan tillverkade vi en vattenpanel för att värma vatten. Den har renoverats ett par gånger

Vattenvärmaren vid Guest Hostel har fått en nödvändig renovering. Foto: Markku Nykänen.

under åren och nu var det dags igen. Tidens tand, sol och rost hade orsakat läckage i rören och vattentanken. Vi köpte en 500-liters tank, målade om panelen och bytte ut slangarna. Nu kan man tvätta sig med varmt vatten även på vintern när nattetemperaturen kan sjunka till fryspunkten.

Nytt för Jagriti Vihara är att efter den otroligt jobbiga covid-pandemin, som stoppade all verksamhet och prövade folk på centret hårt, även befolkningen i byarna förstås, så kommer nu skolan igång. Man börjar från grunden, d.v.s. klasserna 1 till 5. Det var föräldrarnas önskan i byarna närmast Jagriti Vihara.

Det var festivaltid, när Staffan och

Staffan Alexandersson gör i ordning stödet till vattenbehållaren.

jag var på Jagriti Vihara, och alla skolor hade lov och föräldrarna var lediga. Trots detta samlades ett stort antal föräldrar på mötet där de nya lärarna Santosh Kumar och Anjali Kujur presenterades. Även byledarna var med på mötet. De flesta barnen kommer från ekonomiskt svaga familjer, så det innebär att Jagriti Vihara måste stå för alla läromedel och lunch. En del av eleverna har varit i andra skolor tidigare, men hoppat av kanske på grund av mobbning. Många av barnen kom till skolan redan under lovet och lärarna var med. De fick en mjuk start.

Markku Nykänen

Stormöte. Staffan och Markku sitter mitt i. Hur mycket förstår de av språket?

Allt är inte bra!

När jag skriver dessa rader är det snö, sol och kallt. Borta hos våra vänner i Indien har de det nu i stället varmt och skönt.

Vi tycker nog alla att det har varit lite tomt och "kyligt" på Jagriti Vihara under och efter Corona-perioden. Men nu sprids värmen där igen i och med starten av ett skolprojekt för barn från adivasi-byarna.

Det har också ett tag varit lite "kyligt" i samarbetet mellan våra styrelser i Sverige och i Indien på grund av vissa oklarheter i Jagriti Viharas kassörs agerande. Det har lett till att vi nu pausar våra bidrag till Jagriti Vihara ett tag till dess att man vidtagit några viktiga förtroendeskapande åtgärder. Men vår absoluta förhoppning är att värmen ska komma tillbaka och att allt blir som vanligt igen.

Därför ber vi dig att fortfarande stötta Jagriti Viharas Vänner genom

ditt medlemskap under år 2024 och/eller via ett "julbidrag" för framtida bruk. Uppgifter om medlemsavgifter finns längst bak i brevet.

Så ett varmt tack för det stöd du visat oss under året som gått. Vi jobbar vidare under 2024 för att skapa förutsättningar för och fortsätta det utvecklingsarbete vi var med om att starta redan 1972.

Skulle du känna att du vill engagera dig i Jagriti Vihara-projek-

tet och delta i styrelsearbetet är du varmt välkommen att höra av dig. Redan nu kan du också göra ett kryss i nya almanackan den 23 mars 2024, då du är välkommen till årsmöte på Ljungskile folkhögskola. Mer om det i nästa nummer av Medlemsbrevet.

Till sist vill vi önska alla våra drygt 200 medlemmar en riktigt God Jul och ett spännande Nytt År!

Styrelsen för JVV

Per Nordqvist

Det är roligt att byborna runt Jagriti Vihara är så engagerade i skolan. Här vid invigningen av den nya barnskolan, 15 oktober 2023.

Jagriti Vihara ligger i Indiens bästa samhälle för turism

På världsturismdagen tilldelades McCluskieganj titeln som det bästa turistsamhället i Indien. Grönska, flod, berg och enkelhet bland byborna bidrog till att välja det som ett mål för turismen. Folk gillar landsbygdsturism nuförtiden.

McCluskieganj är postadressen till Jagriti Vihara.

Det här är ett gammalt samhälle, utformat av anglo-indier år 1933 och färdigställt 1939. Ett mångårigt arbete som utförts av författare, filmare, samhällstänkare, pedagoger och många fler, har gjort McCluskieganj känt.

Vi alla som lever i området och älskar McCluskieganj tackar alla som bidragit till att göra det framgångsrikt.

Rajesh Prashant

ÅRSavgift

- Medlemsavgift: 200 kr/år
- Familj: 300 kr/år
- Studerande/arbetslös /pensionär: minst 100 kr/år
- Folkhögskola/förening: 400 kr/år

Bankgiro: 5649-3034

Swish: 123 342 10 54

Glöm inte skriva ditt namn

Jaya in memoriam

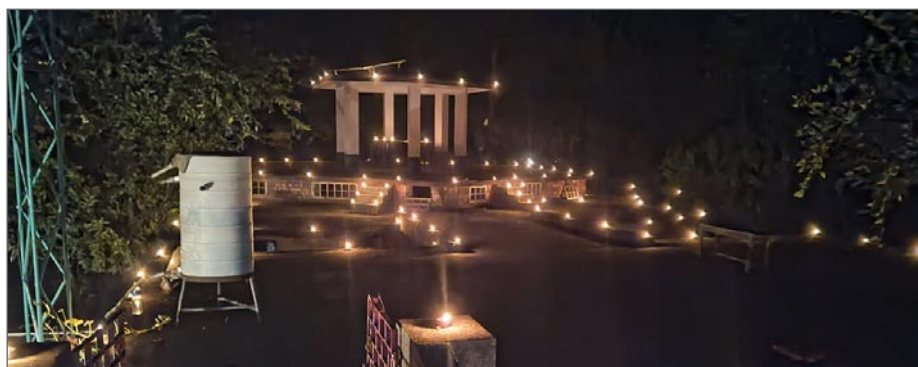
Den 12 oktober hade det gått fem år sedan Jagriti Viharas grundare Jayas bortgång. Minnesplatsen ligger centralt på Jagriti Viharas campus. Där samlades ett trettiotal vänner till minnesstund med blommor och

en kort ceremoni. Minnesplatsen är inte färdigställd, men byborna har lovat bidra till utformningen.

Bilden, främre raden från vänster: Vincent, Staffan, Markku, Rajesh, Sushil, Jharia och Kashinath.

Diwali 2023

Sushil har skickat bilder från årets Diwali-firandet på Jagriti Vihara.

Bilden ovan: Jagriti Vihara tindrar av hundratals oljelampor. Här matsalens tak.

Bilden nedan: Två vita grindstolpar leder in till skolgården. Skolbyggnaden är upplyst.

Byta postlåda mot mailbox

En del av er medlemmar vill ha Medlemsbrevet hemskickat till er brevlåda. Det har vi förståelse för, men det innebär att en stor del av er medlemsavgift går till portokostnader.

Skulle du därför kunna tänka dig att i stället få brevet skickat till din dator, mobil eller surfplatta, skulle det spara mycket pengar årligen. Fundera över det och om du vill byta till ett digitalt Medlemsbrev så skicka ett mejl till peje.nordqvist@gmail.com och ange ditt namn och din mejladress. Tack!

Affisch

JVV:s affisch kan beställas från peje.nordqvist@gmail.com eller skrivas ut från vår hemsida. Finns där i formaten A3 och A4.

Ansvariga för Medlemsbrevet är Inger Dejke och Anders Dejke. I allmänhet namnges fotografen i anslutning till respektive bild. Det här gäller inte foton som vi fått från JV, när det är oklart vem fotografen är.

www.jvv.se